

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Štěpána Výborného a Jana Schneeweise v právní věci

Žalobce: **Mgr. M. D.**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. MgA. Michalem Šalomounem, Ph.D.
sídlem Bráfova 770/52, Třebíč

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2018, sp.zn. 5ZK9061/2018-14141,
č.j. 19227/2018-MZE-14141,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 30. 5. 2018, sp.zn. 5ZK9061/2018-14141, č.j. 19227/2018-MZE-14141, se r u š í a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 21 288 Kč ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalobce JUDr. MgA. Michala Šalomouna, Ph.D., advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného 30. 5. 2018, sp.zn. 5ZK9061/2018-14141, č.j. 19227/2018-MZE-14141, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu (dále jen SZIF) ze dne 24. 1. 2018, sp.zn. 17/F1D/558/025943-S, č.j. SZIF/2018/0090139 a kterým bylo toto rozhodnutí o poskytnutí jednotné platby na plochu zemědělské půdy pro rok 2017 potvrzeno.
2. Ze správního spisu, který byl soudu předložen, vyplývá, že žalobce podal u SZIF žádost o poskytnutí jednotné platby na plochu zemědělské půdy pro rok 2017 ve výměře 106,45 ha. Následně proběhla kontrola na místě zaměřená na půdní bloky, na které byla jednotná platba požadována. Výsledky kontroly byly sepsány do protokolu o kontrole č. 1643/500/25/2017. Proti kontrolním zjištěním podal žalobce námitky, ke kterým připojil CD s fotografiemi, které měly prokázat oprávněnost jeho námitek. Námitky týkající se věcných zjištění byly shledány jako nedůvodné rozhodnutím ze dne 10. 1. 2018, č.j. SZIF/2018/0006443.
3. Na základě výsledků kontroly vydal SZIF dne 24. 1. 2018 rozhodnutí sp.zn. 17/F1D/558/025943-S, č.j. SZIF/2018/0090139, kterým rozhodl o poskytnutí jednotné platby na plochu v celkové výši 353 024,46 Kč pro rok 2017. V odůvodnění rozhodnutí uvedl konkrétní důvody, proč u určitých dílů půdních bloků je třeba určitou výměru považovat za nezpůsobilou pro platbu (neprovedení seče/pastvy a souvisejících činností, rozdíl mezi deklarovanou plochou v žádosti a plochou zjištěnou v rámci administrativní kontroly). SZIF v rámci úpravy celkové částky přímých plateb snížil výši jednotné platby na plochu pro rok 2017 o 4 238,03 Kč.
4. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, jehož obsah je obdobný s žalobními body. Uvedl konkrétní námitky k hodnocení jednotlivých dílů půdních bloků (dále jen DPB). K odvolání přiložil stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny ČR týkající se ploch vyčleněných z DPB 630-1110 8204/1 a námitky proti kontrolním zjištěním.
5. Žalovaný napadeným rozhodnutím ze dne 30. 5. 2018, sp.zn. 5ZK9061/2018-14141, č.j.19227/2018-MZE-14141, odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný zrekapituloval dosavadní průběh řízení a zabýval se námitkami vztahujícími se k jednotlivým DPB.
6. V žalobě podané proti napadenému rozhodnutí žalobce vyslovil nesouhlas s hodnocením provedeným inspektory SZIF. Připustil, že sporné plochy byly v době kontroly neposečené, ale to nepředstavuje jejich neobhospodařování. Podmínku obhospodařování lze splnit dvěma způsoby, pastvou nebo sečením. Žalobce od počátku uváděl, že podmínku neplní sečením, ale že ji splnil na jaře pastvou. Pastvu a i likvidaci nedopasků doložil záznamy o pracovních operacích na jednotlivých DPB. Dle žalobce k obhospodařování sporných ploch došlo pastvou v souladu s nařízením vlády č. 50/2015 Sb. Správní orgány nesprávně vychází z nesplnění podmínky seče, věc vůbec nehodnotí z pohledu toho, že na

ploše probíhala pastva. Žalobce dále uvedl konkrétní námitky vztahující se k jednotlivým DPB.

7. Další námitka směřovala proti tomu, že rozhodnutí SZIF neobsahuje oddělený výrok o zamítnutí platby na část výměry, což při podání opravného prostředku a případné žaloby znamená zdržení výplaty přiznané platby.
8. Žalobce poukázal na to, že při nahlížení do spisu před podáním žaloby v něm nenašel fotodokumentaci, kterou předložil SZIF při kontrole a spolu s námitkami proti kontrolním zjištěním.
9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ohledně vypořádání námitek týkajících se konkrétních ploch, které jsou v žalobě shodné s námitkami v odvolání. K namítané konstrukci výroku SZIF uvedl, že výrok je dán způsobem výpočtu dotace, který je stanoven právními předpisy. Jednotná platba na plochu zemědělské půdy se poskytuje jako celková částka na celou plochu skutečně zjištěnou. V případě nesplnění podmínek poskytnutí dotace vzniká rozdíl mezi celkovou deklarovanou plochou a plochou zjištěnou, od kterého je odvozena výše sankce. Pro výplatu jednotné platby na plochu nelze použít konstrukci rozhodnutí sestávajícího z více výroků, jelikož celková částka v sobě obsahuje také případná snížení.
10. Při jednání zástupce žalobce zdůraznil, že předmětné DPB byly obhospodařovány pastvou a byly na jaře roku 2017 spaseny a nedopasky byly zlikvidovány. Pokud byl při kontrole na místě zjištěn určitý porost na plochách, nejednalo se o stařinu. Dále zopakoval, že na DPB 630-1110 8204/1 se nacházela skřípina, nikoliv tvrzené sítina a ostrice. To je dle jeho názoru patrné z pořízené fotodokumentace. Z důvodů uvedených v žalobě navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.
11. Zástupkyně žalovaného s odkazem na vyjádření k žalobě a na odůvodnění napadeného rozhodnutí navrhla zamítnutí žaloby.
12. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterým je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
13. Soud se nejprve zabýval námitkou žalobce, že hodnocení skutečností zjištěných při kontrole na místě není správné, neboť nebylo přihlédnuto k tomu, že DPB byly obhospodařovány pastvou. Naopak správní orgány tyto hodnotily, jako by byly obhospodařovány sečením.
14. Podle § 7 odst. 2 písm. c) nařízení vlády č. 50/2015 Sb., o stanovení některých podmínek poskytování přímých plateb zemědělcům a o změně některých souvisejících nařízení vlády, ve znění pozdějších předpisů (dále jen nařízení vlády č. 50/2015 Sb.) fond poskytne žadateli jednotnou platbu na plochu zemědělské půdy, která je žadatelem zemědělsky

obhospodařována v příslušném kalendářním roce po celou dobu, po kterou je evidována v evidenci využití půdy na žadatele,

15. Podle § 7 odst. 3 nařízení vlády č. 50/2015 Sb. v případě trvalých travních porostů a travních porostů je zemědělským obhospodařováním podle odstavce 2 písm. c)
- a) provedení pastvy včetně likvidace nedopasků, přičemž podmínka likvidace nedopasků se nevztahuje na plochu s průměrnou sklonitostí převyšující 10°, a to v termínu
 - 1. do 31. července příslušného kalendářního roku, nebo
 - 2. do 31. srpna příslušného kalendářního roku, jedná-li se o díl půdního bloku, který se podle evidence využití půdy nachází alespoň z 50 % v oblasti podle § 2 odst. 1 písm. a) bodu 1 nařízení vlády č. 43/2018 Sb., o podmínkách poskytování plateb pro horské oblasti a jiné oblasti s přírodními nebo jinými zvláštními omezeními a o změně některých souvisejících nařízení vlády, nebo
 - b) provedení seče a odklizení biomasy z pozemku v termínu
 - 1. do 31. července příslušného kalendářního roku, nebo
 - 2. do 31. srpna příslušného kalendářního roku, jedná-li se o díl půdního bloku, který se podle evidence využití půdy nachází alespoň z 50 % v oblasti podle § 2 odst. 1 písm. a) bodu 1 nařízení vlády č. 43/2018 Sb.
16. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je ohledně DPB i.č. 630-1100 9906/23, 630-1110 8103/20, 630-1110 8204/1, 630-1110 8204/4, 630-1110 9106/1 a 630-1110 9106/10 uvedeno, že na výměře zjištěné kontrolou na místě je plocha nezpůsobilá pro platbu (včetně neprovedení seče/pastvy a souvisejících činností) v rámci opatření Jednotná platba na plochu. Žadatel nesplnil podmínku podle § 7 odst. 2 písm. c) nařízení vlády č. 50/2015 Sb. Fond podle článku 2 odst. 1 bod 23 písm. b) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 640/2014, v platném znění při poskytování jednotné platby na plochu v roce 2017 nemohl uvedené výměry DPB zohlednit do zjištěné plochy.
17. V odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí žalobce k DPB 630-1110 8103/20 uvedl, že na ploše zimovaly ovce a pásly se zde do 29. 3. 2017, 12. 4. byly zlikvidovány nedopasky. Plocha byla obhospodařována pastvou v souladu s nařízením vlády č. 50/2015 Sb. a nařízením vlády č. 75/2015 Sb. Přepasení a likvidaci nedopasků v březnu až dubnu uvedl i ohledně DPB 630-1110 8204/1, DPB 630-1110 8204/4 a DPH 630-1110 9106/1.
18. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný u jednotlivých DPB popsal stav zjištěný na konkrétních parcelách kontrolou na místě. Uvedl, že neobhospodařované plochy neodpovídají deklarované zemědělské kultuře trvalý travní porost, jejíž definice je obsažena v § 3 odst. 5 nařízení vlády č. 307/2014 Sb., o stanovení podrobností evidence využití půdy podle užívatelských vztahů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen nařízení vlády č. 307/2014 Sb.) a v čl. 4 odst. 1 písm. h) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013. Předmětné plochy byly vyhodnoceny vzhledem k popsanému stavu jako zemědělsky neobhospodařované.

19. Podle § 3 odst. 5 nařízení vlády č. 307/2014 Sb. trvalým travním porostem se rozumí zemědělsky obhospodařovaná půda podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky.
20. Podle článku 4 odst. 1 písm. h) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 v platném znění trvalými „travními porosty a stálými pastvinami“ (společně uvedené jako „trvalé travní porosty“) se rozumí pro účely tohoto nařízení půda využívaná k pěstování trav nebo jiných bylinných píceňin na přírodních (přirozený osev) nebo uměle vytvořených (umělý osev) plochách, která nebyla zahrnuta do střídání plodin v zemědělském podniku po dobu pěti a více let. Lze sem zařadit i jiné druhy jako křoviny a stromy, které mohou být spásány, pokud trávy a jiné bylinné píceňiny i nadále převažují, jakož i, pokud tak členské státy rozhodnou, půdu, kterou lze spásat a která tvoří součást zavedených místních postupů v případech, kdy na plochách využívaných jako pastviny obvykle nepřevažují trávy a jiné bylinné píceňiny.
21. Ohledně námitky žalobce, že hodnocení skutečností zjištěných při kontrole na místě není správné, neboť nebylo přihlédnuto k tomu, že DPB byly obhospodařovány pastvou, ale žalovaný vycházel z toho, že byly sečeny, dospěl soud k závěru, že nebyla uplatněna důvodně. Správní orgány obou stupňů nezpochybnil, že na předmětných DPB probíhala pastva. Nelze však pominout, že obhospodařováním se v takovém případě vedle provedení pastvy rozumí i likvidace nedopasků, přičemž podmínka likvidace nedopasků se nevztahuje na plochu s průměrnou sklonitostí převyšující 10°. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí nelze dovodit, že žalobci nebyly jednotlivé plochy uznány jako schopné platby z důvodu, že na nich neprovedl seč, ale vzhledem k provedené a uznané pastvě se jedná o otázku řádného provedení likvidace nedopasků. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí se tedy soud zabýval námitkami žalobce týkajícími se posouzení naplnění podmínek pro přiznání jednotné plochy u jednotlivých DPB.
22. Žalovaný vycházel při vydávání napadeného rozhodnutí ze zjištění kontroly na místě. Zjištění ohledně jednotlivých DPB jsou zachycena prostřednictvím fotografií a jsou popsána v kontrolním listu DPB a v protokolu o kontrole č. 1643/500/25/2017. Na DPB se nacházely dle žalovaného neobhospodařované plochy kolem ohradníků (stařina a porost ruderních plodin), případně plochy, kde žalobce neprováděl seč nedopasků z důvodu vyššího sklonu, který však na žádné ploše nepřesahoval sklonitost nad 10°, skládka polního kamene, plochy se sítinou a ostrící, uměle vytvořené nádrže. Naproti tomu žalobce od počátku tvrdil, že na předmětných DPB na jaře 2017, tedy v termínu stanoveném v nařízení vlády č. 50/2015 Sb., proběhla pastva a nedopasky byly likvidovány. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí vyšel z popisu zjištění, tak jak byl učiněn kontrolními pracovníky, tedy že u ohradníků se nachází stařina a porost ruderních plodin. Nijak nebylo hodnoceno, zda toto konstatování odpovídá fotodokumentaci pořízené při kontrole na místě, u jednotlivých vyřazených částí nebylo konkrétně stanoveno, že se skutečně jedná o stařinu a jaké ruderní plodiny se zde nachází a zda jejich existence vylučuje, aby na daných plochách došlo na jaře roku 2017 k vypasení porostu a likvidaci nedopasků. Pokud se jedná o argumentaci, že na plochách se nachází sítina a ostrice, žalovaný se nevypořádal s tvrzením žalobce, že se jedná o skřípinu. Vzhledem k fotografiím bylo jistě možné konkrétně argumentovat, proč se jedná právě o

sítinu a ostřici. V souvislosti s tím pak bylo dle názoru soudu také třeba podrobněji zdůvodnit, proč zjištěné plochy porostlé sítinou a ostřicí nelze zahrnout do trvalého travního porostu, probíhá-li na DPB pastva a likvidace nedopasků. Pouhá citace právních předpisů, které obsahují definici trvalého travního porostu, nepředstavuje dle názoru soudu dostatečné odůvodnění.

23. Na základě shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalovaný pouze konstatoval výsledky kontroly na místě, aniž by konkrétně reagoval na tvrzení žalobce v odvolání. Za této situace ani soud nemohl vypořádat konkrétní žalobní námitky a mohl pouze konstatovat shora uvedenou nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů. Soud se nezabýval dalšími zjištěními SZIF, neboť vůči těmto žalobní námitky nesměřovaly.
24. Pokud se jedná o námitku, že výrok prvostupňového rozhodnutí nemá samostatný výrok obsahující tu část požadované platby na plochu, která nebyla žalobci přiznána, tuto soud neshledal důvodnou. Jak uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě, konstrukce výroku rozhodnutí je dána způsobem výpočtu dotace, kdy jednotná platba na plochu zemědělské půdy se poskytuje na celou plochu skutečně zjištěnou. Z nařízení vlády č. 50/2015 Sb. lze dovodit, že SZIF vydává rozhodnutí o tom, v jaké výši se jednotná platba na plochu poskytuje, a to na základě zjištění rozsahu obhospodařované plochy stanoveným způsobem. Pro vydání rozhodnutí je tak rozhodující stav zjištěný. Byť se argumentace žalobce, že zvolená varianta ztěžuje využití odvolání, neboť v případě jeho podání nemá účastník řízení právo na vyplacení ani přiznané platby, jeví jako oprávněná, nelze než uvést, že zákon neobsahuje výslovnou úpravu, že má být žádost v nepřiznaném rozsahu zamítnuta. Naopak z ní lze dovodit záměr rozhodovat pouze o výši přiznané jednotné platby na plochu. Námitku nezákonnosti z důvodu neexistence výroku o zamítnuté části uplatněné žádosti o platbu soud tedy jako důvodnou neshledal.
25. Námitka, že správní spis neobsahuje fotodokumentaci předloženou žalobcem spolu s námitkami proti kontrolnímu zjištění, není na místě. CD obsahující zmiňovanou dokumentaci se nachází v obálce, ve které žalobce zaslal námitky a soud se s touto fotodokumentací seznámil. Obsahuje zejména fotografie stáda ovcí při zimní a jarní pastvě (2016-2017).
26. Ze shora uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na žalovaném bude, aby se věcí znovu zabýval a v potřebném rozsahu a konkrétně vypořádal odvolací námitky žalobce,
27. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce měl ve věci úspěch. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, odměna advokátovi za 3 úkony právní služby (příprava a převzetí zastoupení, sepsání žaloby, účast při jednání) po 3 100 Kč a 3x režijní paušál po 300 Kč (§ 7, § 9 odst.3 písm.f/, § 11 odst. 1 a § 13 odst. 3 vyhl.č.177/1996 Sb.). V souvislosti se zastupováním je pak dále třeba za náklady řízení uznat cestovné advokáta na jednání na trase Třebíč – Praha a zpět ve výši 2 484 Kč. Zástupce žalobce uvedl, že cestu absolvoval vlastním osobním automobilem SUBARU FORESTER, RZ 3L0 9535. Soudu předložil kopii technického průkazu, ze kterého vyplývá, že průměrná spotřeba benzínu činí 9,7 l/100 km. Základní

náhrada podle § 1 písm.b) vyhl.č. 589/2020 Sb. činí 1 540 Kč, , cena benzínu pak podle § 4 vyhl.č. 589/2020 Sb. částku 944 Kč. Dále zástupce žalobce uplatnil náhradu za promeškaný čas cestou v rozsahu 4 hodin, což činí částku 800 Kč (§ 14 vyhl.č. 177/1996 Sb.). Protože zástupcem žalobce je advokát, který je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je tento povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Částka daně činí 2 832 Kč.

28. Pokud se jedná o vlastní náklady žalobce, který se k jednání dopravil vlastním automobilem na trase Žďár – Praha a zpět, zde soud z předloženého vyúčtování vyloučil uplatněnou náhradu za promeškaný čas cestou k soudu, neboť na náklady žalobce nelze uplatnit advokátní tarif. Soud žalobci přiznal náhradu nákladů řízení za cestu automobilem ŠKODA FABIA, RZ X s průměrnou spotřebou benzínu 6,2 l/100 km při délce trasy 322 km. Základní náhrada činí 1 417 Kč a cena benzínu 555 Kč, celkem tedy náklady na dopravu u žalobce činí 1 972 Kč.
29. Náklady řízení v celkové výši 21 288 Kč je žalovaný povinen zaplatit ve stanovené lhůtě k rukám zástupce žalobce s tím, že další vypořádání proběhne mezi žalobcem a jeho právním zástupcem.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 14. dubna 2021

JUDr. Karla Cháberová
předsedkyně senátu